

Eligiusz Dworaczyński

Tarnów, Rynek 5. Kamienica

Informator Archeologiczny : badania 20, 205

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W układzie nawarstwień, ponad piaszczystym calcem i warstwą jałową opadająca w stronę północną, na głębokości od 180 do 210 cm przebiegał poziom użytkowy z XIV-XV w. Kolejny wyraźny poziom zawierał materiał z XVI i XVII w..

Wśród całości materiału zabytkowego z przedziału chronologicznego od XIV do XIX wieku przeważają fragmenty ceramiki szesnastowiecznej.

Badania zakończono.

TARNÓW, Rynek 5
Kamienica

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
w Tarnowie

Badania prowadził mgr Eligiusz Dworczyński. Finansował Urząd Miasta w Tarnowie, Miejski Ośrodek Kultury. Trzeci sezon badań. Kamienica od XV do XIX w.

Po kilkuletniej przerwie wznowiono prace wykopaliskowe na zapleczu kamienicy, w północno-wschodnim narożniku podwórza. Celem badań było uchwycenie i rozpoznanie pełnego układu nawarstwień, który mógł się zachować jedynie w tej części posesji. W wykopie szerokoprzestrzennym odkryto fragment fundamentu kamiennie-ceglanego oficyny z XVII-XVIII w. oraz bogaty układ nawarstwień. Ponad calcem, na głębokości 140-150 cm znajdował się najstarszy poziom użytkowy z XIV w., czyli czasów założenia miasta. Nad nim uchwyciono grupę warstw z XV wieku oraz powiązany z nimi fragment muru kamiennego o niejasnej jeszcze funkcji. Kolejna grupa warstw pochodząca z XVI w. zawiera dużą liczbę ceramiki. W warstwach tych znajdują się także pozostałości pięca ceglanego o prostokątnej komorze, wyłożone, płytkami ceramicznymi. Cegły i płytki zespolone były gliną. Całość konstrukcji nosiła wyraźne ślady przepalenia.

W wykopie odkryto ponadto ceglana odbudowę wlotu do nieistniejącego dziś okienka piwnicznego z fasy szesnastowiecznej. Materiał zabytkowy pochodzący z wykopalisk to przede wszystkim fragmenty ceramiki od XIV do XVIII w. W północno-zachodniej części wykopu, na głębokości 160 cm odkryto zagłębiony w calcowym piasku grób jamowy kultury żużyckiej z wczesnej epoki żelaza. Grób zawierał przepalony garnek oraz fragmenty przepalonych misy i innych naczyń. Znalaziono także przepalone kości i fragment przedmiotu żelaznego.

Badania będą kontynuowane.

TORUŃ
Klasztor OO. Franciszkanów

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Toruniu

Badania prowadziła mgr Małgorzata Szczepanik. Finansował MRZ w Toruniu. Czwarty sezon badań. Teren pofranciszkański. Okres późnośredniowieczny i nowożytny.

Kontynuowano stały nadzór archeologiczny na terenie pofranciszkańskim. Prace ziemne związane były z naprawą fundamentów oraz podpiwniczeniem modernizowanych zabudowań plebani kościoła NMP.

W wykopie "z VI" o powierzchni około 60 m², ściany wykopu stanowią gotyckie mury ceglano- kamienne. Część z nich posadowiona na kamiennie-ceglanym fundamencie punktowym nawiązuje do wczesniej odsłoniętych murów w wykopie "z IV". Można je zapewne wiązać z zabudowaniami gospodarczymi klasztoru i datować na XIII w. Pozostałe mury gotyckie jak i odkryta studnia stanowią następny etap rozbudowy klasztoru. Odsłonięto również częściowo zachowane mury, które należałoby wiązać z przeróbkami i odbudową zabudowań poklasztornych /siedziby Gimnazjum Toruńskiego/ po wojnach polsko-szwedzkich w XVII w. Eksploracja wypełniska gotyckiej studni o średnicy 2,3 m nie została ukończona. Prace doprowadzono do głębokości 3,5 m od powierzchni terenu.